

Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymo Nr. I-1491 10 straipsnio pakeitimo įstatymo Nr. XIIIIP-3787, Lietuvos Respublikos pirkimų, atliekamų vandentvarkos, energetikos, transporto ar pašto paslaugų srities perkančiųjų subjektų, įstatymo Nr. XIII-328 19 straipsnio pakeitimo įstatymo Nr. XIIIIP-3788, ir Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo Nr. I-533 9, 9(1) straipsnio pakeitimo įstatymo Nr. XIIIIP-3789“ projekto (Nr. 19-12642) (toliau – Nutarimo projektas)

Lietuvos laisvosios rinkos institutas (LLRI) išnagrinėjo Nutarimo projektą, kuriuo iš esmės pritariama siūlymui plėsti savivaldybių teises steigti naujus viešųjų paslaugų teikėjus ir (ar) pavesti viešosios paslaugos teikimą savivaldybės jau įsteigtam viešųjų paslaugų teikėjui, taip pat sudaryti vidaus sandorius. Siūloma, kad šios teisės galiotų, kai:

- teikiamos šios paslaugos: 1) vandens tiekimo, 2) nuotekų valymo, 3) šilumos tiekimo, 4) atliekų tvarkymo, 5) keleivių vežimo, 6) teritorijų ir gatvių priežiūros ir tvarkymo paslaugų teikimo, 7) maitinimo paslaugų teikimo ugdymo, globos arba sveikatos priežiūros įstaigose (toliau visos paslaugos kartu ir – išimčių sąrašas) **arba**
- teikiant viešąsias paslaugas turi būti valdomas ir naudojamas savivaldybių ar savivaldybių juridinių asmenų nekilnojamasis turtas, **arba**
- atlikus viešosios paslaugos teikimo ekonominę ir (ar) socialinę naudos už pinigus analizę, nustatoma, kad tik toks viešosios paslaugos teikimo būdas užtikrins viešosios paslaugos teikimo nepertraukiamumą, gerą kokybę ir prieinamumą.

LLRI nepitaria Nutarimo projektui, taip pat siūlo nepritarti Lietuvos Respublikos (LR) viešųjų pirkimų įstatymo Nr. I-1491 10 straipsnio pakeitimo įstatymo Nr. XIIIIP-3787, LR pirkimų, atliekamų vandentvarkos, energetikos, transporto ar pašto paslaugų srities perkančiųjų subjektų, įstatymo Nr. XIII-328 19 straipsnio pakeitimo įstatymo Nr. XIIIIP-3788, ir LR vietos savivaldos įstatymo Nr. I-533 9, 9(1) straipsnio pakeitimo įstatymo Nr. XIIIIP-3789 projektams (toliau visi trys kartu – Projektai) dėl toliau dėstomų priežasčių.

1. Priėmus Nutarimo projekte teikiamus siūlymus, savivaldybės valdomos įmonės įgytų galimybę užsiimti praktiškai bet kokia veikla ir tuo ribotų konkurenciją

1.1 Dėl itin plataus viešosios paslaugos apibrėžimo savivaldybių teisės pirkti paslaugas iš savo įmonių būtų taikomos nepagrįstai plačiam paslaugų spektrui.

Nutarimo projekto 2.1 ir 2.2 punktuose pateikti siūlymai reglamentuoja savivaldybės teises steigti naujus viešųjų paslaugų teikėjus ir (ar) pavesti viešosios paslaugos teikimą savivaldybės jau įsteigtam viešųjų paslaugų teikėjui, taip pat sudaryti vidaus sandorius, kiek tai yra susiję su būtent viešosiomis paslaugomis. Pažymėtina, kad pagal šiuo metu galiojantį reglamentavimą, viešoji paslauga apibrėžiama¹ labai plačiai – viešąja paslauga gali būti vadinama iš esmės bet kokia įstatymuose numatyta paslauga. Pažymėtina, kad siūlomas naujas apibrėžimas² viešąsias paslaugas apibrėžia taip pat labai plačiai. Pagal jį viešąja paslauga galėtų būti laikoma praktiškai bet kuri paslauga, kuria būtų sukuriamą viešoji nauda visuomenei. Abiejų apibrėžimų atveju, savivaldybių teisės pirkti paslaugas iš savo įmonių būtų taikomos nepagrįstai plačiam paslaugų spektrui, o ne tik viešosioms paslaugoms, kaip jos apibrėžiamos ekonomikos praktikoje³, t. y. tokioms paslaugoms, kuriomis nemokamai gali naudotis itin daug vartotojų, nesunaudojančių jų teikiamos naudos ir nesumažinančių šių paslaugų kiekio.

¹ LR viešojo administravimo įstatymo 2 str. 18 p. „Viešoji paslauga – valstybės ar savivaldybių kontroliuojamų juridinių asmenų veikla teikiant asmenims socialines, švietimo, mokslo, kultūros, sporto ir kitas įstatymų numatytas paslaugas. Įstatymų nustatytais atvejais ir tvarka viešąsias paslaugas gali teikti ir kiti asmenys.“

² LR viešojo administravimo įstatymo Nr. VIII-1234 pakeitimo įstatymas Nr. 19-3162(4) „Viešoji paslauga – pagal viešojo administravimo subjektų nustatytus reikalavimus vykdoma, šių subjektų prižiūrima veikla, kuria yra sukuriamą viešoji nauda visuomenei“.

³ EBPO nurodo, kad viešosios gėrybės (prekės, paslaugos) turi turėti šias dvi charakteristikas: vientisumą ir neatskiriamumą ir turi būti būtinos gyventojams. Vientisumas reiškia, kad vartojant gėrybę, jos prieinamumas nemažėja. Neatskiriamumas reiškia, kad nėra būdų, kaip vartotojams būtų galima neleisti gėrybės vartoti, tokiai gėrybei sudėtinga nustatyti kainą.

1.2. Dalis paslaugų į išimčių sąrašą įrašytos nepagrįstai.

Priėmus Nutarimo projektu teikiamus siūlymus, savivaldybės dėl vandens tiekimo, nuotekų valymo, šilumos tiekimo, atliekų tvarkymo, keleivių vežimo, teritorijų ir gatvių priežiūros ir tvarkymo paslaugų teikimo, maitinimo paslaugų teikimo ugdymo, globos arba sveikatos priežiūros įstaigose paslaugų įgytų teisę steigti naujus viešųjų paslaugų teikėjus, pavesti šių paslaugų teikimą SVJ, sudaryti vidaus sandorius. Tačiau nėra aišku, kokiais kriterijais vadovaujantis paslaugos buvo įrašytos į išimčių sąrašą:

- Jei sudarant išimčių sąrašą buvo vadovautasi kriterijais, nurodytais LR vietos savivaldos įstatymo 9¹ str. 1 dalyje, tai tokios paslaugos, kaip vandens tiekimas, nuotekų valymas ar šilumos tiekimas gali būti laikomos visiems gyventojams būtinomis paslaugomis ir šių paslaugų įprastai neteikia kiti paslaugų teikėjai. Šios paslaugos yra teikiamos monopolinėmis sąlygomis, o jų veikla – reguliuojama. Kadangi šių paslaugų teikimą bet kuriuo atveju kontroliuoja SVJ, viešasis pirkimas galėtų būti laikomas pertekliniu, o vidaus sandoris – pagrįstu. Todėl ir šių paslaugų įrašymas į išimčių sąrašą galėtų būti laikomas pagrįstu. Tačiau kitos išimčių sąraše nurodytos paslaugos, pavyzdžiui, tokios, kaip atliekų tvarkymas, teritorijų ir gatvių priežiūra ir tvarkymas ar maitinimo paslaugos ugdymo, globos ar sveikatos priežiūros įstaigose yra ir gali būti teikiamos privačių ūkio subjektų.
- Jei sudarant išimčių sąrašą vadovautasi LR vietos savivaldos įstatyme nurodytomis savarankiškosiomis savivaldybių funkcijomis, tuomet nėra aišku, kodėl išimčių sąraše atsidūrė maitinimo paslaugos globos bei sveikatos priežiūros įstaigose, nes šių paslaugų savarankiškų funkcijų sąraše nėra. Čia įrašytos tik maitinimo paslaugos ugdymo įstaigose. Nepaisant šio fakto, paslaugos įvardinimas savivaldybės savarankiškąja funkcija rodo, kad ši paslauga yra svarbi savivaldybių gyventojams, tačiau tai neįrodo, kad šią paslaugą gali ar turėtų teikti tik savivaldybės kontroliuojama įmonė.

Aukščiau pateikta analizė rodo, kad dalis paslaugų į išimčių sąrašą yra įrašytos nepagrįstai. Dėl to priėmus Nutarimo projektu teikiamus siūlymus, privatūs ūkio subjektai netektų galimybės siūlyti savivaldybėms išimčių sąraše nurodytas paslaugas. Tuo būtų ribojama konkurencija, vartotojai netektų galimybės gauti geriausias paslaugas kainos iš kokybės požiūriu.

1.3. Situacija, kai teisė teikti paslaugas, kurių teikimui turi būti naudojamas savivaldybės nekilnojamas turtas, be konkurso tenka SVJ, riboja konkurenciją, mažina gyventojų galimybes gauti geriausias paslaugas.

Nutarimo projekte siūloma savivaldybėms suteikti teisę steigti naujus viešųjų paslaugų teikėjus, pavesti šių paslaugų teikimą SVJ, sudaryti vidaus sandorius, kai teikiant viešąsias paslaugas turi būti valdomas ir naudojamas savivaldybių ar savivaldybių juridinių asmenų nekilnojamas turtas. Nutarimo projekto 2 punkte nurodoma, kad šiuo siūlymu siekiama spręsti problemą, kai „Perdavus infrastruktūrą privačiam sektoriui, vietos savivaldos institucijos tampa priklausomos nuo vieno konkretaus privataus subjekto, susidaro natūrali monopolija, nėra užtikrinama tinkama infrastruktūros priežiūra“.

Pirmiausia, Nutarimo projekte įvardinta situacija, kai „Perdavus infrastruktūrą privačiam sektoriui, vietos savivaldos institucijos tampa priklausomos nuo vieno konkretaus privataus subjekto“, klaidingai vadinama natūralia monopolija. Pagal natūralios monopolijos teoriją, rinkoje natūraliai gali likti vienas prekės gamintojas ar paslaugos teikėjas, kai įėjimui į rinką reikalingi dideli pradiniai fiksuoti kaštai, veikiant rinkoje dėl masto ekonomijos greitai krenta ribiniai kaštai ir pasireiškia tinklo efektas. Pavyzdžiui, natūraliomis monopolijomis pripažįstamos šilumos ar vandens tiekimo paslaugų rinkos.

Tačiau jei šis siūlymas skirtas paslaugoms, kurios teikiamos ne natūralios monopolijos sąlygomis, ir kurių teikimui turi būti naudojama savivaldybės valdoma infrastruktūra (nekilnojamas turtas), pavyzdžiui, baseinas, privataus paslaugų teikėjo (operatoriaus) kontrolės ir tinkamos infrastruktūros priežiūros problemos nėra proporcingos reguliavimo griežtumui, nes gali būti sprendžiama kitais konkurencijos neribojančiais būdais. Nutarimo projekto rengėjai neįrodo, kad faktas, kad infrastruktūra ar nekilnojamas turtas, kuri turi būti naudojama paslaugos teikimui, priklauso savivaldybei, yra pakankama priežastis be konkurso patikėti šių paslaugų teikimą išimtinai SVJ. Be to paslaugos teikėjo (operatoriaus), nepriklausomai

nuo to ar jis yra SVĮ ar privatus ūkio subjektas, kontrolės bei infrastruktūros priežiūros užtikrinimo problemos gali ir turi būti sprendžiamos sutartiniais santykiais. Pažymėtina, kad dėl nuosavybės santykio nebuvimo, savivaldybės vykdoma priežiūra privataus ūkio subjekto atžvilgiu būtų skaidresnė ir kokybiškesnė, palyginti su savo valdomos įmonės priežiūra. Minėtas problemas iš esmės spręstų sprendimas privatizuoti savivaldybės valdomą infrastruktūrą (nekilnojamą turtą).

Priėmus 1.3 punkte aptariamą siūlymą, savivaldybės paslaugų teikimą pavestų SVĮ, neatsižvelgiant į tai, kad šios paslaugos gali būti teikiamos rinkoje privačių ūkio subjektų. Tai ribotų konkurenciją, neužtikrintų efektyviausio iš mokesčių mokėtojų savivaldybėms sumokėtų lėšų panaudojimo, gyventojai netektų galimybės gauti geriausias paslaugas kainos ir kokybės atžvilgiu.

1.4. Paslaugos teikėjo pasirinkimo būdas – paslaugos teikimo ekonominė ir (ar) socialinė naudos už pinigus analizė – neiškus ir sudėtingas, todėl, tikėtina, ribotų konkurenciją

Nutarimo projekte siūloma savivaldybėms suteikti teisę steigti naujus viešųjų paslaugų teikėjus, pavesti šių paslaugų teikimą SVĮ, sudaryti vidaus sandorius, kai atlikus viešosios paslaugos teikimo ekonominę ir (ar) socialinę naudos už pinigus analizę, nustatoma, kad tik toks viešosios paslaugos teikimo būdas užtikrins viešosios paslaugos teikimo nepertraukiamumą, gerą kokybę ir prieinamumą. Siekiant įrodyti, kad tik SVĮ teikiamos paslaugos užtikrins paslaugos teikimo nepertraukiamumą, gerą kokybę ir prieinamumą, reikėtų tokiu pačiu būdu įrodyti, kad kiti šias paslaugas teikiantys ar galintys teikti ūkio subjektai to užtikrinti negali. Nutarimo projektas nenumato, kas turėtų atlikti tokią analizę ir kas turėtų vertinti analizės rezultatus, kurie ir lemtų pirkimo būdo pasirinkimą, t. y., ar paslaugos teikimas be konkurso būtų patikėtas SVĮ, ar paslaugos teikėjas turėtų būti išaiškinamas viešojo pirkimo būdu. Šios sąlygos formuluotės ir pačios sąlygos taikymo neišskumas ir sudėtingumas palieka erdvės nepagrįstam ir neskaidriam pirkimo procesui, taip pat neužtikrina, kad konkurencija būtų neribojama.

Atsižvelgiant į 1 punkte pateiktą analizę, Nutarimo projekto 2.1 ir 2.2 punktuose pateikti siūlymai, sudarytų sąlygas riboti konkurenciją. Todėl Nutarimo projekto 2 punkte nurodytas siekis, kad perkančiųjų organizacijų sudaryti vidaus sandoriai nepažeistų konkurencijos privačių ekonominės veiklos vykdytojų atžvilgiu⁴, liktų neįgyvendintas ir galimai pažeistų 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų nuostatas.

2. Nutarimo projekto rengėjai neatsižvelgia į tai, kad Projektų rengėjai nepateikė poveikio konkurencijai vertinimo.

Kadangi Projektais bei priėmus Nutarimo projektu teikiamus siūlymus būtų keičiamas reguliavimas, kuris suteiktų išimties teises ūkio subjektui vykdyti ūkinę veiklą bei reglamentuotų viešųjų pirkimų klausimus, tai pagal Konkurencijos įstatymo 4¹ str., Projektų rengėjai privalėjo atlikti teisės akto projekto [poveikio konkurencijai vertinimą](#). Projektų aiškinamajame rašte nurodyta tik tiek, kad: „Įstatymų projektų iniciatoriai ir rengėjai vertino siūlomų įstatymų poveikį konkurencijai. Tačiau galimas poveikis konkurencijai nenustatytas“, tačiau išsamus vertinimas nepateikiamas. Iš sisteminės galiojančio teisinio reguliavimo ir siūlomo reguliavimo analizės, galima spręsti, kad Projektais būtų iš esmės keičiamas konkrečių santykių reguliavimas. Todėl Projektais ir Nutarimo projektu teikiami siūlymai neatitinka ne tik Teisėkūros pagrindų įstatymo 16¹ str. dėl būtino atlikti poveikio konkurencijai vertinimo, bet ir 15 str. reikalavimo atlikti numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimą. Nutarimo projekto rengėjai taip pat nepateikia poveikio konkurencijai vertinimo ir pritardami Projektui, neatsižvelgia į tai, kad Projektų rengėjai tokio vertinimo nepateikė. Todėl darytina išvada, kad tiek Projektais, tiek Nutarimo projektu teikiamų siūlymų poveikis konkurencijai neįvertintas. Tai kelia riziką, kad konkurencija gali būti ribojama.

⁴ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria yra panaikinama direktyva 2004/18/EB

3. Šiuo metu teise sudaryti vidaus sandorius yra piktnaudžiaujama⁵, jie stokoja skaidrumo, tai kelia riziką, kad viešieji finansai naudojami netinkamai.

Vidaus sandoriai suteikia SVJ konkurencinį pranašumą prieš privačias įmones. Nors pagal šiuo metu taikomą reguliavimą, vidaus sandoriai gali būti sudaromi tik išimtinu atveju – kai perkant viešojo pirkimo būdu neįmanoma užtikrinti paslaugos teikimo nepertraukiamumo, geros kokybės ir prieinamumo⁶ – vengiama pasitikrinti, ar atvejis yra išimtinis. Šį teiginį pagrindžia faktas, kad daugiausia vidaus sandorių 2018 m. buvo sudaryta būtent didžiųjų miestų ir jų kaimyninėse savivaldybėse, kuriose registruota beveik 70 procentų visų Lietuvoje veikiančių ūkio subjektų, tarp kurių neabejotinai buvo ir tokių, kurios galėjo dalyvauti viešuosiuose pirkimuose, jei jie būtų skelbiami.

2018 m. Lietuvos savivaldybėse buvo vykdomi 125 vidaus sandoriai, kurių vertė daugiau nei 780 mln. eurų. Tikslī suma, kurią savivaldybės išleidžia už vidaus sandoriuose sutartas paslaugas, nėra aiški, nes ne visos savivaldybės nurodo vidaus sandorio vertę. Pavyzdžiui, 14-os (iš 17-os) Vilniaus m. savivaldybės sudarytų vidaus sandorių, galiojusių 2018 m., vertės nebuvo nurodytos, paaiškinant kad „*Konkrečios paslaugos ar darbai pagal vidaus sandorių sutartis bus užsakomi atsižvelgiant į poreikį bei gaunamą finansavimą*“. Tai neleidžia įvertinti, kiek savivaldybės gyventojams kainuoja konkreti paslauga. LLRI analizė parodė, kad kartais vienu vidaus sandoriu sutariama ne dėl vienos, o dėl kelių veiklų. Taip gali būti užkertamas kelias konkurse dalyvauti pavienės paslaugas teikiančioms įmonėms.

Analizės metu nustatyta, kad kai kurie sandoriai sudaromi itin ilgam laikotarpiui (pvz., 15, 20 metų). Tokie sandoriai siunčia rinkai signalą, kad jais sutartos teikti paslaugos nebus perkamos rinkoje ilgą laiką. Dėl to privačia iniciatyva grįstų iniciatyvų šioje rinkoje neatsiranda, rinka tiesiog uždaroma, apsiribojama tik joje veikiančiomis SVJ. Vartotojai netenka galimybės pasinaudoti konkurencijos teikiamais privalumais – gauti geriausias paslaugas kainos ir kokybės požiūriu.

Nustatyta, kad kai kurių vidaus sandorių atveju neįvardijama konkreti paslauga. Pavyzdžiui, nurodomas toks sandorio objektas: „Privalomųjų paslaugų ir darbų pirkimas“ arba „Komunalinės paslaugos“. Tokiu būdu galimybė to paties vidaus sandorio pagrindu keisti teikiamą paslaugą ar papildyti naujomis, t. y. tokiomis, kurios galėtų būti perkamos rinkoje viešojo pirkimo būdu.

Europos vietos savivaldos chartijos (toliau – Chartija) 4 straipsnio 2 dalis nustato, kad: „Vietinės valdžios organai įstatymų nustatytose ribose turi visišką laisvę vykdyti veiklą, susijusią su klausimais, kurie nėra išbraukti iš jų kompetencijos ar priskirti kitiems valdymo organams“. Taigi, savivaldybės, piktnaudžiaudamos vidaus sandorio išimtimi, galimai veikia ne įstatymų (šiuo atveju Viešųjų pirkimų įstatymo) nustatytose ribose ir tuo pažeidžia Chartijos nuostatas.

4. SVJ užsiima su savivaldybių funkcijomis nesusijusiomis veiklomis, politikų įtaka SVJ išlieka didelė, stokojama skaidrumo.

SVJ vykdomų veiklų spektras yra platus, apimantis apie 60 skirtingų veiklų. Dauguma jų yra įprastos ūkinės – komercinės veiklos ir nesusijusios su savivaldybių funkcijomis. Savivaldybių pateiktais duomenimis, 2018 m. 34 savivaldybėse veikė 65 pirtys, 5 knygynai, 3 vaistinės, 3 kenkėjų naikinimo stotys bei 1 viešbutis. LLRI tyrimas parodė, kad populiariausia SVJ vykdoma veikla – autotransporto ir technikos nuoma. Tokios pašalinės paslaugos kartais imamos teikti, norint gauti daugiau pajamų arba gerinti įmonės finansinius rodiklius. Tačiau tai rodo, kad savivaldybėms geresnių įmonės finansinių rezultatų siekis tampa svarbesniu prioritetu nei pareiga saugoti sąžiningą konkurenciją. Transparency International tyrimas nustatė, kad 4 iš 10 VVJ ir SVJ vadovai yra susiję su partijomis. Kai kurių įmonių vadovai keičiasi po kiekvienų rinkimų, kartais – net po kelis kartus. 2018 m. pradžioje atliktas LLRI tyrimas parodė, kad tik 7 savivaldybės iš 60 skelbė visą privalomą skelbti informaciją, nurodytą LR vietos savivaldos įstatymo 4 str. 15 d.

⁵ LLRI analizė „Vidaus sandoriai – grėsmė konkurencijai“.

Prieiga internetu: https://www.llri.lt/wp-content/uploads/2019/03/PB_Vidaus-sandoriai-savivaldyb-se_20190327.pdf

⁶ Viešųjų pirkimų įstatymo 10 str. 2 d.

Atsižvelgiant į tai, kad, priėmus Nutarimo projektu teikiamus siūlymus neliktų kliūčių dar labiau plėsti savivaldybių verslus, kiltų grėsmė nepotizmo ir korupcijos augimui bei sąžiningai konkurencijai.

5. Būtina periodiškai tikrinti, ar SVĮ veiklas vykdo pagrįstai, ir užtikrinti sąžiningą konkurenciją

Projektų rengėjai nekritikuoja naujos ūkinės veiklos vykdymo kriterijų, nurodytų LR vietos savivaldos įstatymo 9¹ str. 1 dalyje: „1) nauja ūkinė veikla yra būtina siekiant patenkinti savivaldybės bendruomenės bendruosius interesus ir 2) atsižvelgdami į savo komercinius interesus, kiti ūkio subjektai tokios veiklos nevykdytų arba vykdytų ne visa apimtimi, kuri yra būtina savivaldybės bendruomenės bendriesiems interesams patenkinti, ir tik 3) jeigu tokiu sprendimu nebus teikiama privilegijų arba diskriminuojami atskiri ūkio subjektai ar jų grupės“. Todėl sprendimas steigti naują ūkio subjektą ir vykdyti naują ūkinę veiklą galėtų būti priimamas, vadovaujantis šiais kriterijais. Pažymėtina, kad periodiškai vertinti SVĮ vykdomų veiklų pagrįstumą rekomendavo Valstybės kontrolė, 2017 m. atlikusi auditą ir nustačiusi kad bent 10 proc. SVĮ vykdomų veiklų nėra susijusios su savivaldybių funkcijomis. Ši rekomendacija nėra įgyvendinta iki šiol.

Jei LR vietos savivaldos įstatymo 9¹ str. 1 dalyje nurodytais kriterijais būtų vertinamos ne tik naujos, bet periodiškai ir visos SVĮ jau vykdomos veiklos, o savivaldybių tarybos priimtų atitinkamus sprendimus dėl kriterijų neatitinkančių veiklų atsisakymo, – piktnaudžiavimo vidaus sandorio išimtimi problema neegzistuos ir šią išimtį galima būtų naikinti. Tinkamai atliekamas periodinis SVĮ vykdomų veiklų pagrįstumo vertinimas turėtų užtikrinti sąžiningos konkurencijos principą.

Atsižvelgiant į tai, kad:

- itin platus viešosios paslaugos apibrėžimas; neaiškūs paslaugų, kurių teikimui galės būti steigiamos SVĮ ir sudaromi vidaus sandoriai, pasirinkimo kriterijai, nepagrįstai išplečia SVĮ teises vykdyti ūkines veiklas. Tai, priėmus Nutarimo projekte teikiamus siūlymus, sudaro sąlygas SVĮ užsiimti praktiškai bet kokia veikla;
- priėmus Nutarimo projektu teikiamus siūlymus, savivaldybės įgytų teisę sudaryti vidaus sandorį dėl paslaugų, o SVĮ teikti paslaugas, neatsižvelgiant į tai, kad šios paslaugos gali būti ar yra teikiamos rinkoje privačių ūkio subjektų. Tai ribotą konkurenciją, neužtikrintą efektyviausio mokesčių mokėtojų savivaldybių surinktų lėšų panaudojimo, gyventojai netektų galimybės gauti geriausias paslaugas kainos ir kokybės atžvilgiu;
- Nutarimo projekto rengėjai neįrodo, kad faktas, kad infrastruktūra ar nekilnojamas turtas, kuri turi būti naudojama paslaugos teikimui, priklauso savivaldybei, yra pakankama ir proporcinga priežastis be konkurso patikėti atitinkamos paslaugos teikimą išimtinai SVĮ;
- Nutarimo projekto rengėjai teikdami siūlymus, neįvertino, kad Projektų rengėjai nepateikė poveikio konkurencijai vertinimo;
- SVĮ užsiima su savivaldybių funkcijomis nesusijusiomis veiklomis, politikų įtaka SVĮ išlieka didelė, stokojama skaidrumo,

LLRI nepritaria Nutarimo projektui ir siūlo tobulinti LR vietos savivaldos įstatymą, kuriuo savivaldybėms būtų nustatyta pareiga periodiškai vertinti SVĮ vykdomų veiklų pagrįstumą, naudojant LR vietos savivaldos įstatymo 9¹ str. 1 d. nurodytus kriterijus ir priimti atitinkamus sprendimus dėl SVĮ veiklų vykdymo tęstinumo bei 9¹ str. 3 d. laikyti negaliojančia.